

yderligere Forsvar i Betragtningen af Begivenhederne i 1807, hvor en engelsk Flaade midt under Freden pludselig indfandt sig for Kjøbenhavn med Begjering om Flaadens Udlivering, fordi England antog Danmark ude af Stand til at modstaae de Fordringer, som i denne Henseende antoges at ville fremkomme fra Frankrig. Det var netop den aldeles uforberedte Tilstand, hvori Danmark da befandt sig, og navnlig Sjællands Blottelse for Tropper, der saavel fremkaldte Attentatet, som gav det et for Danmark saa uheldigt Udfald.

Men hertil kommer endnu andre Omstændigheder, og navnlig den, at Folkethinget, efterat Finantsloven allerede var behandlet i dette Thing, efterat den forelaa i Landstthinget, og efterat et Forslag fra Regjeringens Side om en Bevilling af 200,000 Rd. til at holde en forøget Styrke under Vaaben ogsaa i Landstthinget var blevet forkastet, blev dette Forslag paany optaget ved 3die Behandling og antaget. Sagen gik derfor tilbage til dette Thing, og uagtet flere fra den formelle Side reiste Indvendinger imod det i Landstthinget antagne Forslag, vedtog dog dette Thing at bevilge 200,000 Rd. til at holde en forøget Styrke, idet man gik ud fra, at Forholdene siden den Tid havde forandret sig i den Grad, at man ei længere turde berolige sig ved at holde den sædvanlige Fredsstyrke under Vaaben. Men det forekommer mig, at der ligger et yderligere Beviis for Erkjendelsen af, at den da fulgte Politik ikke var saa aleles forstandsstridig, som

man nu søger at fremstille den, i den Omstændighed, at selve Majoriteten med Hensyn til det forrige Aars Søudrustninger har troet at burde anbringe paa, at en ikke ubetydelig Sum bevilges i dette Niemed, og hvorved dog aabenbart tilkjendegives, at man anseer de daværende Forhold at være saadanne, at Rustninger være fornødne. I disse 2 Omstændigheder, nemlig den i Slutningen af forrige Sæssion stedsfundne Afstemning som og i den af Majoriteten gjorte Indstilling med Hensyn til Søudrustningerne at bevilge en større Sum, ligger dog ganske vist og utvetydigt en Erkjendelse af, at det var rigtigt ikke at være ganske uforberedt paa de Eventualiteter, som Krigen kunde medføre. Der er saaledes slet ikke Spørgsmaal om, at man har erkjendt Rigtigheden af Principet; der er blot Spørgsmaal om, i hvilket Omfang det burde gjøres gjældende; Spørgsmaalet er altsaa her, om vi paa Grund af, at man muligviis er gaaet noget videre med Rustningerne, end Thinget efter sin Anskuelse troede det nødvendigt, ikke skulde bevilge de forlangte Summer; og det er dette, som jeg paa ingen Maade kan erkjende at være rigtigt. Da jeg nu ei er Militair, skal jeg ei indlade mig paa at affige nogen Dom, om og hvorvidt de stedsfundne Rustninger have været for store eller ikke, men jeg mener, at naar Thinget har erkjendt, at en Rustning var nødvendig, saa bliver det saare vanskeligt for Thinget at sige, at man er gaaet forvidt deri (Stemmer Nei!)